

MEVLANACA SÖZLER

Hasan YAZICI*

“Yâ Hazret-i Mevlana!
Sen hiç bir asırda
bugünkü kadar aktüel ve evrensel olmadın.
Sanki dünyaya yedi asır evvel gelmiş olmak gibi
hoş bir sabırsızlığın temsilcisisin.
Sen dün değil bugünsün. Bugün de değil yarınsın.
Zaman sana doğru ilerliyor.
Bir pembe şafak çizgisinin arkasında
senin yeniden doğmaya hazırlanan
ihtişamlı varlığının sisli gölgesini görür gibi oluyoruz.
Ey Hak ve aşk güneşi, doğ;
bir nur tufanı gibi karanlık dünyamızı aydınlığa boğ;
koş imdadımıza, koş;
üşüyen ruhlarımızı
o sıcacık maneviyatınla sar, sarmala.
Tabiat ve maddeyi fethedeyim derken
ona kul, köle olan ve
medenileştikçe bir bakıma canavarlaşan
günahkâr insanın ruhuna dol.
Onu ısıt, onu yücelt, onu Allah’a yaklaştır.
Medet yâ Hazret-i Mevlana, medet!
Kollarımız açık seni bekliyoruz...”

Peyami Safa

* Okutman, Sakarya Üniversitesi Fen Edebiyat. Fakültesi Sosyoloji Bölümü, hyazici@sakarya.edu.tr

Mevlana'nın "kayıp" eseri Külli Külliyyat (Her Şeyin Toplamı), çok ama çok uzun yıllar boyu gün ışığına çıkmamış, uzmanlarca "kayıp" sayılmış, çok önemli bir el yazmasıdır.

Aranmadığı bir günde, büyük bir tevafukla hiç beklenmedik bir yerde, muazzam bir hazine olan Süleymaniye Kütüphanesi'nde bulundu. Bugünkü Türkçeye çevrildi.

Bir başka hoş tevafukla eserin editörlüğünü yaparken çağlar boyu gözlerden uzak kalmış, arayanların bulamadığı Külli Külliyyat'tan, bugüne kadar okunması mümkün olmamış şiirlerden esinlenerek Mevlanaca sözler yazdım. Gönlünüzde kalıcı bir meltem oluştursun.

Sevgililerin sevgilisi Allah'tır
Allah ne yaparsa güzeldir
Allah'tan gelen dert bile zevktir
Her şey Allah'tandır
Kendisindeki öz aynasına bakan Allah'ı bulur
Allah'ın insana dünyaya gözlerini kapaması,
Allah'a açması şansların en büyüğüdür
Varlığın Allah'a yaklaşmanın coşkusuyla dalgalansın
Tanrı'nın gölgesi mutluluk ve sevinç güneşidir

Vekilin Allah olsun
Gücün ürktüğü güç var
Koltuğu taht yapan sultandır
Bahçesiz gül, saraysız sultan, sanatçısız eser olmaz

Marifet resimde değil ressamdadır
Hiçbir şey sebepsiz değildir
Her şeyin bir sebebi vardır
Olana değil oldurana bak
Söyleyene takılma, söyleteni dinle
Kaptansız gemi
perişanlık dalgasının
çaresizlik sillesinden kurtulamaz
Mecnun okyanusa açılan geminin
zinciri uzun olmalıdır

Hangi kapıyı çalman gerektiğini bil
Çalman gereken kapıyı şaşırma
Müracaat makamına olmalı
Dosttan başkasına yönelen
yayı kırılmış şaşkın okçudur
İlim imanı gerektirir
Emir ve yasaklara uyan kurtulur
Peygamberler,
ülkeler, uygarlıklar, insanlar için
irfan yolunun meşaleleridir
Kulların en seçkininin kaderi
hükümdarlara hükümdarlıktır
Hz. Ali yiğitlerin yiğidi, bilginlerin bilgini,
maneviyat önderi ve beşerin en güzeldir
Hz. Ali yüksek faziletlerin en güzel sembolüdür
Mevlana hüznle Belh'ten ayrıldı, Anadolu'ya geldi
Ne mutlu Türk'üm diyene
Türklük özelliklerine sahip olan Türk'tür
Varlık gemisinin dümeni
gerçek güneşi hüküm, izzet, şeref ve vatanseverliktir
Mezar, dirilişin kapısıdır
Ölüm, kavuşmanın geçididir
Ecel kılıcı kavuşma mührüdür
İnsan ölmeden önce ölmeyi bilirse gerçekten dirilir
Var olmak için varda yok olmak gerekir
Sonsuzlukta var olanda yokluk yok olur
Hayali cihan değenle diril
Ölmeden ölen ölümden korkmaz
Aydınlıkta kaybolmayan karanlığa gömülür
Ölümün matemi vefalı sevginin meltemidir
Ak bulutlar
çareye davetçi, kefene cömert bulunmadığından ağlar
Ölü resminin gözündeki
tılsımlı ihtişam serabına aldanma
Kuma, aşkın mezarıdır
Gece kadar renkli hayal perdesi yoktur
Rüya, sevenlerin en hoş buluşma yeridir
Gece gündüzün, gündüz gecenin habercisidir

Işık karanlığın kapısıdır
Mum güneşte erir
Gecenin karanlığı ancak ayın ışığına dayanabilir
Güneş doğunca yıldızlar kaybolur
Güneş doğunca ay görünmez olur
Ay, yıldız ışığıyla parlar
Ay, ışığını güneşten alır
Ay gecenin, güneş gündüzün nurudur
Gece gündüze, ay güneşe koşar
Ok, yay; hedef, ok içindir
Arzu arzuya kucak açar
Varmak istediğinde var olan kendinde yok olur
Soru bilene, dert çekene sorulur
Ümidin tomurcuğu, kavuşmanın kucağıdır
Çare çaresizlik ufkunda doğar
Işığa taviz gölgesi düşürme
Kılıfa bakan içteki zirveyi göremez
Hediye ambalaj değildir
Gülüşün yürekte gonca açsın
Hep güneş gibi ol, dikene inat, gül gibi gül
Tebessüm ölümsüzlük dalgasıdır
Neşenin hoş aksine hayalin aldanma balçığı sıvanmaz
Huzur limanına sığın;
güven, mutluluk bayrağını dalgalandırısın
Mutluluk yuvan, güneş bayrağın olsun
Yendiğin kahr, yenildiğin sevinç, mutluluk yürüngen,
ömrün bayram olsun
Dil güzelliklerin tercümanı olmalıdır
Sözün özü yanılmaz
Hâl en etkili sözdür
Hâl, sözü lâl eder
Adalet en büyük güzelliştir
Adalet yolunu bulan
mutlulukla ölümsüzlük durağına koşar
Adalet devletin canıdır
Adaletle hükmeden şerefle anılır
Adalet terazisi bereket ilacı tartar
İnsan kâinatın özüdür

İnsan sevgi ve hoşgörü güneşi olmalıdır
Yolun, rehberin hedefine varana kadar,
durağın dünya olmasın
İyi zamanda yapılan olumlu işler,
kötü güne kalkan olur
Hikmete ram olan düşman kötülük kadehini kırar
Kısacık ömrü kötülük hüznüyle boğma
Sonsuzluğun tohumu vermektir
Cömertlik yokluk korkusunun mezarı,
ümit ve neşenin anıtıdır
Haset pusuya yatmış kurttur
Kibir, dedikodu, kıskançlık, gıybet
felâket okyanusunun dalgalarıdır
Nefs askerini vefa dümenine bağla
Felâket seli, ihanet gafletinin gözyaşıdır
Marifet, darağacında mahvolma dersi verebilmektir
Ey nefsim
artık beni kötü niyetlilere sürükleyip kaptırma
Kötülüklerden uzak ömür sarayı bayram yeridir
Lûtfun gölgesi olmayan
mükemmellik burcunun yıldızı olamaz
Yasak karası aklanmak içindir
Hatalar, sıkıntılar aşkla tövbeyle arınmak için var
Af, kulluk tarlasının tövbe tohumunun çiçeğidir
Hata affın anasıdır
Günahsız af olmaz
Kendinle yüzleş
Gerçeğin aydınlığının perdesi gaflet uykusudur
Gölgede duranın gölgesi olmaz
Hedefsiz yelken rüzgârın oyuncağıdır
Abide; hoşgörü, af, sevgi ve merhametle yükselir
Kendi hatalarını güneşle ara,
başkalarının hatalarını geceyle ört
Yazgı perdesi
dünya sahnesinin varlık korosunun çılgılığıyla açılır
Tövbeden tövbe et
Sallanan yelpaze ferahlık verir
Umulanı sağlamayanı yapma

Boşa yönelen doludan uzaklaşır
Doluyu arayan, boşa koşmaz
Kırık kanatla uçulmaz
Güneş her karanlığı örter
Gün doğunca gece kaybolur
Gece bütün varlıklar gözden uzaktır
Karanlığın sessizliğin derinliğinde ne sırlar vardır
Varlığın sonsuzluğu yokluğun karanlığını yok eder
Gerçeğin zevki şeffaflığın sarhoşluğundadır
Suda kuraklık kavurmaz
Mum güneşte erir
Gençlik ihtiyarlığa yakın, ihtiyarlık gençliğe uzak
Delilik aklın çerçevesidir.
Güzellik lekesez ruhun sevgisidir
Güzellik sevgilinin dilidir
Güzellik aşksız olmaz
Sevgilinin güzelliği âşığın kemendidir
Güzellik viraneyi sözle değil gözle bezer
Sevgilinin her bir güzelliği
âşığın gönül yelkeninin rüzgârıdır
Bütün güzelliklerin ışığı her ışığın tebessümüdür
Gerçek güzelliğin farkına varan çaresiz aşka düşer
Güzellik dürüstlükten doğar, paylaşmayla yayılır
Güzellik, lâli destancıya;
aşk, okyanusu damlaya dönüştürür
Güzellik güzelin ışığıdır
Güzellik dilin kilididir
Güzelliği güzellikleri örten
her şeyden güzeldir
Gerçek güzellik göze takılıp kalmaz
Kusur aranamayan güzeldir
Her güzellik bir güzele işaretir
Güzelliğin kor oku, endamın hasret yayını çeker
Güzelliğe koş, çirkinlikten saklan
Gönül sevgilinin türlü güzelliklerinden yoksun olmaz
Aşık sevgilisine kavuşabilmek için
her türlü güzelliği kuşanır
Güzelleri sarhoş eden güzellik geceyi gündüze çevirir,

ikilik tarlasında birlik meyvesi tattırır
Allah, sevgili yüzünde
seyrine doyum olmaz güzelliklere özlemi
aşk ateşiyle aydımlatır
Gönül çelen güzellik perdesi aralanırsa
yeryüzü güzellikleri lâleler, nergisler
güzelliğinin gölgesinin gölgesinde kalır
Şarap ancak içeni, gerçek güzellik ise
değil içeni kadehi bile kendinden geçirir,
kendinden kıskandırır
Güzele aşkı kabul yakışır
Güzellik gülünün hoş kokulu rüzgârı
âşıkları sevginin kucağına sürüklesin
Güzele dua aşkın ilanındır
Gerçek güzellik aşk için hesaba izin vermez
Gönlün güzelliğe meyli
aşk bayrağına sancaktar doğurur
Asıl sarhoşluk meyle değil ilahi güzelliğın aksiyledir
Aşksız güzellik hebanın figanında yanar
Güzellik vurgununa ayakta durmak yakışmaz
Kadın erkeğın tahtı, erkek kadının tacıdır
Sevgilinin çile peçesi aşk rüzgârıyla açılır
Sevgilinin yüzü aşk büyüsünün küresidir
Sevgilinin saç teli âşıklar dizili sabır tespihi ipliğidir
Aşkın kitabı gönüldür

AŞK GÖNÜL SULTANLIĞININ BATMAYAN GÜNEŞİDİR

Aşk gönül sultanlığının batmayan güneşidir
Tek imrenilecek gerçek aşktır
Göz aşk ateşinin çakmağıdır
Her gönül bir sevgili içindir
Her güzellik bir sevgi içindir
Sevgili kucağında doğmak için
gönül tarlasına aşk ekmek gerekir
Göz görür, gönül sever

Aşkla aklanmadan sevgiliye varılmaz
Âşığın süsü aşktır
Aşk sevgili için bahanedir
Kokusuz bahar, aşksız ömür boştur
Aşk ateşinden korkan gece çarşafıyla örtünür
Aşk depreştikçe sevgiliden ayrı kalmanın hüznü
âşığı yakıp çölleştirir
Aşk suçu sevgiliden saklanamaz
Aşk cefaya vefasızlığı öldürür
Aşk ve acı yüreğin vatanıdır
Aşk alevlendikçe mutluluk büyür
Aşk en büyük şifre çözücüdür
Bülbülü hep güle konduran aşktır
Aşk, âşığın sevgili, sevgilinin âşık olmasıdır
Aşk sevgilide sönmeyen ateştir
Aşkın yerini hiçbir duygu alamaz
Aşkın ilana ihtiyacı yoktur
Güneş, aşk ateşinin ayıdır
Sedefe inci, yüreğe sevgi yaraşır
Dileği güneş olan ben,
sen şelâlesinin aşk okyanusuna düşer
Güneş bahtın olsun,
hayat bülbülün aşk destanını okusun
Aşkla bakan sevgili görür
Aşkta yenik olan galiptir
Günahla kararmış yürekler aşkla aydınlanır
Sevgin şefkat saçan ilkbahar,
gülümsemen gül bahçesi olsun
Lâleyi unutturan gül açmayan bahçe çöldür
Gönül gözünün güneşi aşktır
Aşkın gerçeği güneşin gecesidir
Vefa aşkın zirvesidir
Dert aşkın közü, ilim alevidir
Aşkın mührünü yürek vurur
Yürek sazının ezgisi aşktır
Yürek, akıl, benlik sahibi âşık değildir
Tebessüm incisinin ışıltısıyla yıkanmak,
bal dudakta güzelliğin tadına varmak için

sevmek gerekir
Aşk bahçesinin sevgi çiçeği ol
Mutluluk sevginin çiçeğidir
Renkli güzellik hançeri aşk vurgunuyla işlenir

ÂŞIK, ALEVİ AŞK OLAN MUMDUR

Âşık, alevi aşk olan mumdur
Âşık, sevgilinin hayali kendinde canlanınca
çığına dönüp yanandır
Gerçek âşık her şeyde sevgilisini görendir
Sevgili dışında güzellik gören âşık değildir
Âşığa sevgiliden başkası yoktur
Âşık aşk ateşinin ocağıdır
Âşığın sarhoşluğu gözlerin mahmurluğundandır
Sevenin sevdasına devamlı gözü değer
Sevgiliyle bağı olan âşığa dikendir
Sevgilisiz aşk, aşksız âşık olmaz
Âşığın hayatı, sevgilinin harçlığıdır
Âşığın nefesi, sevgilinin güzel kokusudur
Tavaf âşığın dansıdır
Sevgilinin hayali olmasa
âşık için dünya değerini kaybeder
Naz zulümüyle yürekteki ateş sönmez
Şarkısı feryat olmayan sözde âşıktır
Âşığın gururu sevgilinin işlenmiş kilimidir
Âşık ayrılık derdi törpüsüyle sabır okulunda
gözyaşı incisinden sevgiliye taç işler
Âşık huri kılığındaki dünya girdabında boğulmaz
Âşık sevgilinin kelebeğidir
Aşk, sevgili; âşığın talihi, ezgisidir
Sevgiliden başka güzel gören âşık değildir
Âşığın dileği sevgilidir
Âşığın her şeyi ve tek dileği sevgilidir
Âşık sevgiliye yaklaştıkça yücelir
Âşık, sevgilisiz yapayalnızdır
Âşık sevgilinin izini kaybetmez

Sevgiliyle irtibatı kesilmeyen âşıktır
Âşık, rüzgâr gibi gülün yakasından uzak olmaz
Âşık, varlığını sevgilinin varlığına armağan edendir
Benini senleştirmeyen âşık değildir
Yüreği göğsünde çarpan sevgilim var demesin
Sen varsan sevgili yoktur
Yürek, akıl, benlik sahibi âşık değildir
Gönül aynasında sevgiliyi göremeyen âşık değildir
Âşık sonsuzluk okyanusunun vurgun yemiş dalgıcıdır
Âşık sevgilide ölebilir
Âşığın darağacı, sevgilinin saç telidir
Âşığın gözünde sevgiliden başka iz olmaz
Sevgilinin dışında âşık aranmaz
Âşık mezarının çiçeği sevgili duasıdır
Gönül ocağında yanan aşk ateşi âşığın ışığıdır
Âşık
kıvrım kıvrım vefa yakutunun sarhoşluğuyla uyanır
Âşık, güzeller arasındaki sevgilinin ıtır kemendinin göz halkasına yakalanır
Sevgilinin oturduğu yer âşığın hayalidir

SEVGİLİ, HER YERDE GÖRÜLEN, HER ŞEYDE ARANANDIR

Sevgili andıkça âşık sarhoş olur
Âşığa her şeyde görülmeyen sevgili değil seraptır
Âşığa aşk bayrağıyla diz çöktüren sevgilidir
Sevgiliye âşıktan başka kurban yakışmaz
Rüzgâr sevgilinin salınışıdır
Sevgili gecenin güneşidir
Sevgili, her yerde görülen, her şeyde aranandır
Sevgili âşıkla güzeldir
Hiçbir dünya nimeti, sevgilinin yerini dolduramaz
Sevgili üstüne sevgili olmaz
Bahçenin en güzel çiçeği sevgilidir
Sevgili, kapısından başka kapı olmayandır
Sevgili, gözle değil gönülle bulunur
Sevgili, aşk vahasının tubasıdır

Gözün gördüğü balçık, gönlün gördüğü sevgilidir
Sevgili, âşığın nefesidir
Sevgili âşığın gözündeki tablodur
Vazgeçebilen sevgili değildir
Hayali cihan değen sevgilidir
Yüreği destanlaştıran sevgili güneşidir
Sevgilinin oltasında akıl değil âşık olur
Sevgili,
yüzü Cennet güneşinin ışığıyla göz kamaştıran,
saçı aşk kapanının ağı olandır
Sevgiliye yay olanın oku kendine saplanır
Aşktan doğan sevgilide huzur bulur
Göze ışık, gönle güzellik verenin gelişi ne hoştur
Sevgiliye nazın fazlası çoktur
Sevgili görünürse güneşe gerek kalmaz
Gün sevgili gelince doğar
Sevgili hayali canlanan gözde
uyku karanlığı aydınlanır
Âşığın ilacı sevgilidir
Sevgilinin nazının acısıyla düşülen sıkıntı,
gösterdiği yakınlıkla mutluluğa dönüşür
Sevgilinin haber rüzgârı
âşığın dertli yüreğinin hüznünü dindirir
Aşk derdini zevk edinememiş
yakışıksız bir kargaya varmak
sevgili çiçeğine yazıktır
Sevgilisiz bahçe çıplaktır
Sevgiliye kavuşması gereken ruhtur
Sevgilisiz gönül harabedir
Sevgili, gönül okyanusunun incisidir
Sevgili, neylerse güzel eyleyendir
Rüzgâr sevgili kanatlarının kucağıdır
Şehvet kurbanı insan şeklinde maskedir
Şehvette boğulan, dünyada varlığını kaybeden
aşk güneşiyle aydınlanan
yürek vatanının huzur sarayına giremez
Âşığın tahtı yatak değil yürektir
Aşk olgunluk okulunun öğretmenidir

Çaresizlik olgunluğun kıvılcımıdır
Ruh dünyanın akıntılarıyla olgunlaşır
Özür olgunluğun reveransıdır
Olgunlaşmayan güzelleşemez
Olgunluk ateşte pişer
Yürek bayrağı irfan zirvesine tevekkülle dikilir
Dert yüreğin olgunluk ateşidir
Ayrılık aşkın aynasıdır
Ayrılıkta gönül kavuşmanın anahtarıdır
Gündüz geceye, kavuşma ayrılığa muhtaçtır
Murada vuslat ümidi yolculuğu,
ayrılık acısına sabır kalkanıdır
Delirmiş, çıldırmış, perişan görünmek,
aşka rağmen ayrı olmanın feryadıdır
Tacım sevgili, tutsaklığım, köleliğim aşkım,
sabır okulum, ayrılık fırınımdır
Öyle bir sevdim ki ayrılığın ızdırabı bile
güzelliğinin hayaliyle mutluluğunun duacası oldu
Beni senden ayrı bırakma, varlığını ihsan et
Ayrılık kavuşmanın bedelidir
Âşığın gecesi ayrılık, gündüzü kavuşmadır
Ayrılık aşkın olgunlaştırma kalıbıdır
Aşk güneşi gönül kapısından girince
ayrılık kapısı kapanır
Ayrılık ateşinin yaktığı, ümit arayışı alevini yükseltir
Aşk şarabı ayrılık girdabıdır
En sıkı sarılış en büyük ayrılıktan doğar
İnsan yaklaştığıınca yaklaştığından ayrılır
Âşığın, hicran bahçesinin aşk ateşine düşmesi sevgilinin suçu değildir
Haber mutlu bir buluşmadır
Ayrılık ve çile aşk ateşinin odunudur
Bulutların gözyaşları ayrılığın ayak izleridir
Rüzgâr âşığın bestesi, sevgilinin güftesidir
Gözyaşı, keder, inilti, hasret gülünün dikenidir
Zarftaki müjdenin mükâfatı uzaktakinin habercisi yakındakine sunulur
Yüz, şekli uzaklıktan davacı görünür
Veda, taşı bile gözyaşı pınarına çevirir
Gözyaşı aşkın delili ve ilanıdır

Diken bülbülün mızrabıdır
Dertleri zevk edinenin derdi olmaz
Lâle âşğın kaniyla
menekşe sevgili gözüyle boyanmıştır
Âşğın yıkandığı nehir gözyaşındandır
Saldırıp ateşi söndüren su, kapta ateşle kaynar
Aşk vurgununun uğradığı,
keder sahilinden mutluluk deryasına dalar
Meşkle aşka varılmaz
Bülbül dikenden dolayı gülden vaz geçmez
Mum yanar biterken aydınlatır
Yeryüzü güzellikleri için feryat hasretin alevidir
Âşık gönlü mutluluğa ve hüzne mühürlüdür
Hüzün âşğın şarkısıdır
Aşk acısı mutluluk şarkısıdır
Bülbülün gülle raksında
mestlik harabesinin dertli bestesi çalmır
Rüzgârın öfkesi dağın bağrında söner
Bedel değer in işaretidir
Aşkın delili katlanmadır
Âşğın ücreti çilesidir
Ah, aşk bestesinin güftesidir
Kanı gül sanmayana aşk bir seraptır
Horluk, hoşluğun aynasıdır
Zulüm, ölüm rüzgârının yakut öpücüğü aşk pınarıdır
Cefa vefanın mührüdür
Savaşız kahraman olmaz
Cefayı sefa bil
Aşk derdiyle perişanlık âşğın en hoş hâlidir
Sorumluluk giymeyen, aşkın çıplaklığına soyunamaz
Sevgiliden yüz bulamazsa
âşık hüzün bulutunda kaybolur
Ülfette külfet gören mutlulukta hüsr an yaşar
Uğruna feda olmak
âşğın sevgiliye araştığının delilidir
Varlığım varlığına armağan olsun
Yaka yırttıran aşkın tadına varan
kendini bahçeden alamaz

Gafil, saltanatın; arif, sultanın peşindedir
Gönül yangınının şarkısı iniltidir
Gül ve diken aynı fidanda yetişir

DEVİRİNİN YUSUF'U OL

Âşıkların hâli ve akıbeti gelecek kuşaklara hatıra kalır
Leylasız Mecnunluk olmaz
Leylasız Mecnun olmaz
Mecnunsuz Leyla olmaz
Şirinle Ferhat olunur
Şirin'e akli yol eden Ferhat'ı gönül mezarına gömer
Şirin Ferhat için ilahi güzelliğin bir yansımasıdır
Yusuf'ta dilber akikte kevserdir
Âşıklar güzeli, güzeller Yusuf'u seyreder
Yusuf güneşi doğmadan Zeliha aydınlanmaz
Yusuf'u Yusuflaştırır Zeliha'dır
Yusuf ölür Yusufluk kalır
Âşığa Yusuflaşmak yakışır
Devrinin Yusuf'u ol

Biz Türkler, dünyaya, insanları birleştirmek için geldik. Birlik oluşturmayı önceleri imparatorluklar kurarak gerçekleştirdik. Sonra maddî kudretimizi, manevî üstünlüklerimizle pekiştirip insanları sevgi ile bir araya getirdik, birleştirdik, kaynaştırdık.

Milletimizi, ümmetimizi ve bütün insanlığı sonsuz bir sevgi ile gönül birliğine çağıran Mevlâna ile aşkı yeniden yaşadık ve yaşattık. Âlemin kalbi olarak attık ve atıyoruz.

Çünkü sevgi, aşk ben'i aşarak o'na yönelir. Ben'i başkalarına, başkalarını ben'e bağlar. Zaten gönülleri birleşenler için ben veya o olur mu?

Tarih şahittir: Biz Kül Tigin için Çinlilerle ve diğer milletlerle ağladık. Ve biz, Mevlana'yı, Müslümanlar, Hıristiyanlar kısacası bütün insanlarla uğurladık.

Çünkü Mevlâna'nın aşk ateşiyle alevli sözleriyle insanlığı kucakladık:

"Ne ben benim ne sen sensin ne sen bensin

Hem ben benim hem sen sensin hem sen benim"

Fakat Türk insanı için büyük vatan evlâtlarının isimlerini bilmek, Türklüğün şanlılarıyla övünmek yetmez. Onların izlerinde yürümek, öğütlerini ezberlemek, onlar gibi büyük olmağa çalışmak gerekir.

O hâlde maddeye hâkim olan Fatihlerimize Fatihler, manaya hâkim olan Mevlânalarımıza Mevlânalar olarak katılmak için ileri...

KAYNAK:

Külli Külliyyat-ı Şems-i Rumi Mecmua-i Karnakkaş Eski ve Yeni Sazendelerden Sesler, Şems-i Rumi (Çeviren Emine Şeyma Usta, Maltepe Üniversitesi, 1. Baskı, Şubat 2008 İstanbul, ISBN 978-975-6760-34-05